

■ VK granskar: Umeå universitet

”Hur många är det som inte vågat eller känt att det är lönt att kliva fram då Umeå universitet så tydligt visat att det ändå inte är något man tänker ta på allvar?”

Vanja är en av de utsatta kvinnorna som kände sig ifrågasatt och förlöjligad.

sagt anstöt. Man väljer alltså att låta honom leva lyxliv på skattebetalarnas bekostnad i stället för att ta ansvar, säger Ellen.

Hon frågar sig också hur stort mörkertalet är på Umeå universitet när det handlar om sexuella trakasserier.

– Hur många är det som inte vågat eller känt att det är lönt att kliva fram då Umeå universitet så tydligt visat att det ändå inte är något man tänker ta på allvar? frågar sig Ellen.

Vanja säger att hon fortfarande mår dåligt över allt som hände. Det är smärtsamt och skamfyllt och något hon helst inte vill tänka på.

– Men ett fint ögonblick i allt detta var när vi kvinnor väl började prata. När dammarna brast så var vi ett väldigt bra stöd för varandra. Vi visste inte exakt vad alla andra hade upplevt, men vi förstod ändå varandra. Det var fint, då fick jag uppleva praktiskt systerskap, säger Vanja.

När VK på nytt intervjuar Umeå universitets rektor, Hans Adolfsson, deltar även Chatarina Larson, enhetschef och universitetsjurist vid universitetsledningens kansli, Heidi Hansson, vicerektor samt Lars Nordlander, personalchef.

De är tydliga med att universitetsledningen inte kommenterar enskilda ärenden ens på ett anonymiserat sätt, vilket Chatarina Larson, universitetsjurist, säger är av omsorg om de inblandade och för att inte ris-

Flera år har gått men Vanja mår fortfarande dåligt över det som hände. Hon har i dag lämnat den akademiska världen.

kera att de inblandade ska kunna identifieras.

– I den här aktuella typen av ärenden så skulle ju en utsatt kunna känna mycket stor tvekan till att anmäla ett ärende om inte den kan förlita sig på att chefen och universitetet inte diskuterar ärendet och omständigheterna med andra, säger Chatarina Larson.

Om vi pratar generellt, vad kan ni från universitetets sida göra för att få fler att våga anmäla?

– Jag tror att en oerhört viktig insats är att vi bedriver ett väldigt proaktivt jämställdhetsarbete för att få en bättre balans

och komma bort från de här gamla akademiska maktstrukturerna som har funnits tidigare. Det tror jag kommer att vara något som är framgångsrikt i längden, säger Heidi Hansson, vicerektor.

Lars Nordlander, personalchef, säger att man från universitetets sida är medveten om att det finns svårigheter att våga anmäla om man till exempel är i beroendeställning till förövaren och att universitetet måste jobba långsiktigt och strategiskt med dessa frågor.

– Det går inte bara att tänka att nu löser sig det här, utan det

här måste vi kontinuerligt jobba med. Det är också därför som vi jobbar aktivt med värdegrund, inte bara som begrepp utan även i diskussioner och samtal med studenter, forskargrupper och så vidare. Det vi pratar om nu är egentligen toppen på ett isberg, det finns mycket arbete vi måste göra för att förebygga, för när det förekommer så måste vi vara robusta och ha en organisation som klarar av att hantera det på ett bra sätt för alla inblandade parter. Sen när det kommer så här långt att man upplever sig trakasserad, då kommer det vara väldigt få saker vi kan göra för att

man ska känna att man får en upprättelse. Vi ska kunna visa i lagens mening att det har förekommit och det är inte alltid vi lyckas göra det eller kan se det i de ärenden som inträffar.

Vi har fått veta att unga forskare lämnade universitetet för att ni inte tog tag i problemet då. Har det blivit någon förändring sedan dess? Gör ni något för att hjälpa kvinnor så att de inte känner att de måste sluta?

– Det är väldigt svårt att prata om det här utan att prata om det specifika ärendet, men en sak som ju finns med i hela bilden är våra olika anställningsformer där man har en hel del anställningar som faktiskt inte varar mer än två eller fyra år. Det behöver man ta med i beräkningen, säger Heidi Hansson, vicerektor.

– Om vi ska se något ljus i tunneln så är min upplevelse, efter att ha handlagt den här typen av ärenden i 15 år, att vi efter me-too speciellt har fått en annan medvetenhet och en trygghet i att inte acceptera vilket beteende som helst. Det finns en helt annan medvetandegrad bland alla anställda på universitetet i dag och det beror även på att samhället har förändrats naturligtvis, säger Chatarina Larson, universitetsjurist.

FOTNOT: Ellen, Vanja och Sara heter egentligen någonting annat.

**JOSEFIN ISAKSSON
EVELINA LINDFORS
ELIN TURBORN**